

תת"ע 7118/11/16 - מדינת ישראל נגד אהוד אזולאי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7118-11-16 מדינת ישראל נ' אזולאי

לפני כבוד השופטת ענת יהב-שופטת
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: אהוד אזולאי

הכרעת דין

לפי סעיף 182 לחסד"פ, אני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם.

כנגד הנאשם נרשם דו"ח מסוג ברירת משפט, המייחס לו כי ביום 19/05/2016 בשעה 08:48 בצומת רח' שבעת הכוכבים הרצליה עם כביש 20 נהג ברכבו ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש בטלפון שלא באמצעות הדיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

ביום 21/11/2016 כפר הנאשם במיוחס לו, טען כי הטלפון שלו מחובר לדיבורית וכי באותה עת נשען על החלון בצורה שבה ידו היתה מונחת על אוזנו והראש צמוד לחלון וזאת נוכח עומס תנועה אשר היה אותה עת בכביש.

משכך, נקבע התיק לשמיעת הוכחות.

פרשת התביעה:

מטעם התביעה העידה עדת תביעה 1 - **רס"ב בנעים סיגלית ויולט** אשר במהלך חקירתה הגישה את הדו"ח אשר נרשם - **ת/1** וכן את שכתוב הדו"ח - **ת/2**.

העדה טענה כי עמדה במקום המצוין בדו"ח לצורך רישומו וכי היה איתה עד נוסף, שוטר בשם רוני לוי - אשר היה עמה אולם לא ראה את העבירה.

בחקירתה הנגדית שללה את האפשרות שהציע הנאשם שהניח את ידו על האוזן תוך שהיא מציינת כי ראתה את היד עם הנרתיק של הטלפון כפי שמצוין בדו"ח.

פרשת ההגנה:

מטעם ההגנה העיד הנאשם כעד יחיד, כאשר העיד שנסע מביתו בירושלים לעבודה בהרצליה ומכיוון שהיה עיקוב של כחצי שעה במחלף שורש והנסיעה ארכה הניח את הראש על ידו.

הנאשם אף הוסיף ואמר, כי הוא מודע לכך כי מי שרואה אותו מהצד יכול לפרש את התנועה הזו כדיבור בטלפון (עמ' 3 ש' 18 - 21).

הנאשם אומר כי ניסה להסביר לשוטרת מה היה וכי לא דיבר בטלפון, תוך שהוא מפנה לתגובתו בדו"ח ת/1.

בחקירתו הנגדית מסכים שהיה טלפון עם כיסוי חום בדלת הנהג שאותו ראתה השוטרת, אולם לטענתו הטלפון היה שם קודם לכן והוא לא הזיז אותו ולא דיבר איתו.

כשנשאל איך ידעה השוטרת לזהות את צבע המגן של הטלפון, ענה שמכיוון שכתבת הדו"ח היתה לאחר שראתה את מכשיר הטלפון בדלת המכונית, **"זיהתה את מה שראתה וכך כתבה וזוהי פרשנות שלי"**, (עמ' 4 ש' 7-11).

הנאשם לא מתכחש לעובדה כי מדובר בטלפון בעל כיסוי בצבע חום בהיר.

בסיכומי הצדדים:

ב"כ המאשימה מבקש לקבוע כי האשמה הוכחה מעל לכל ספק סביר, הפנה ל ת/1 שם השוטרת רשמה מהו מקום עמידתה, את העובדה כי שדה הראיה שלה היה נקי, כי יכלה להבחין גם דרך החלון הקדמי וגם דרך חלון הנהג את אשר ראתה, את העובדה כי ציינה שמדובר בכיסוי מגן חום בהיר ולאחר העצירה אף ראתה בדלת הנהג מכשיר טלפון שכזה, מאידך ביקש שלא לקבל את דברי הנאשם וליתן אמון מלא בעדות השוטר.

הנאשם מסכים לתיאור המקרה כפי שתיאר התובע והשוטרת ואיננו חולק על הדברים, אלא לעובדה כי לא החזיק את הטלפון ביד וכי הניח את כף ידו על אוזנו ובכך הרי שזיהוי השוטרת היה מוטעה וכן הוסיף **"אין לי דרכים אחרות להראות שלא החזקתי שום דבר ביד"**.

דין והכרעה:

נקודת המחלוקת בין הצדדים הנה צרה ובעצם היא מצומצמת לנקודה אחת בלבד שהיא האם אותה התנועה אשר ראתה השוטרת ואשר הנאשם מודה כי אכן ביצע את אותה התנועה היתה החזקת הטלפון ביד בצמוד לאוזן או שמא הנחת הראש על גבי כף היד כפי שטוען הנאשם.

לאחר ששמעתי את הצדדים, באתי לכדי מסקנה כי אינני יכולה להכריע באופן חד איזו גרסה להעדיף בעיקר כאשר אין מדובר באי דיוקים או באמירת גרסאות שונות זו מזו.

שמעתי את הנאשם והתרשמתי מאופן דיבורו, מהעובדה כי חזר על דבריו מול השוטרת מיד עם עצירתו, במהלך כפירתו ובמהלך עדותו, ראה בת/2 את תגובת הנאשם כפי שנרשמה על ידי השוטרת:

"1. מה? ממש לא.

2 . היד שלי היתה פה ככה (מצביע על כף יד שמאל צמוד לאוזן שמאל) אבל השיחה

האחרונה שלי היתה ..

3. אני אניע שוב לביהמ"ש"

הנאשם אמר את הדברים כפי שהם וביקש מביהמ"ש כי יאמין לו, שכן אין לו דרכים נוספות למעט עדותו זאת.

בנוסף, ומתוך בחינה של ת/2 (שכתוב של ת/1) מצוין כי השוטרת ראתה כי הנאשם החזיק ביד שמאל פלאפון, צמוד לאוזן שמאל ועליו מגן חום בהיר כשהראש נוטה לכיוון הפלאפון.

עוד מציינת השוטרת כי ראתה באופן ברור פלאפון וכי לאחר עצירתו ראתה בדלת הנהג פלאפון עם מגן בצבע חום בהיר.

בעניין זה, נותר בליבי ספק האם ראתה השוטרת את התנועה וצבע אשר בדיעבד פרשה אותו כצבע המגן או האם באמת עשה הנאשם תנועת יד בלבד כפי שתיאר.

דבר נוסף, אשר יש בו כדי לגרוע מראיות התביעה, היא העובדה כי בשטח וביחד עם השוטרת היה שוטר נוסף שלא רשם אף מזכר כאשר היה עליו לציין במזכר אף אם לא ראה דבר.

יתכן, כי מזכר שכזה היה שופך אור לגבי הנסיבות שבמחלוקת.

ובכל מקרה, כפי שציינתי לעיל ומכיוון שמדובר בעדות יחידה אל מול אחרת, אשר לא מצאתי לתת לעדות אחת העדפה על פני האחרת, אני מורה כי המאשימה לא הרימה את נטל ההוכחה מעל לספק ספר ועל כן אני מזכה את הנאשם מן המיוחס לו מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ב אייר תשע"ז, 08 מאי 2017, בהעדר הצדדים.